

Terug in Rotterdam brengt zij rapport uit bij Dalkmann.

Ondertussen weet ook Cor West, die duidelijk opknapt nu hij samen in een cel zit met 'Rooie' Adrie Moerman dat er geen doodvonnis zal komen. Bij het luchten ontmoet hij prof. Henk van Riessen, een van de leiders van de L.O. Haubrock bezoekt Cor regelmatig en vraagt of hij een goed woordje voor hem wil doen na de bevrijding. Het zelfde deed hij bij Diny Gaazenbeek, de gearresteerde koerierster van Nol van Duin. Op 7 mei wordt Cor West, met Moerman, als een der laatsten ontslagen en komt met behulp van bereidwillige helpers en politie in Rotterdam.

Om opheldering te krijgen in de verraadkwestie gaat men alsnog naar het huis van mr. De Boer, die echter op 9 mei in eigen huis blijkt te zijn geliquideerd, waardoor geen duidelijkheid verkregen kan worden in de vermeende verraadkwestie op het zendadres.

Cor West werd overgedragen aan het Militair Gezag onder leiding van generaal H.J. Kruls, wiens vrouw een goede illegale relatie was van mevrouw Van Bijsterveld. Hij werd benoemd tot diens adjudant en aangesteld als commandant van de havenveiligheidsdienst te Rotterdam, in de rang van kapitein van de Marechaussee. Hij droeg allen de battledress en geen marechaussee-uniform. Uit handen van de Engelse kolonel R.L. Dobson ontving hij de Special Forces Silver Wings. Generaal Kruls wilde hem voordragen voor de Militaire Willemsorde, waaraan Cor West geen medewerking wilde verlenen, zoals hij ook andere onderscheidingen weigerde te aanvaarden.

In 1947 wilde men hem via mr. J.Th. Goossens (vice-president van het Bijzonder Gerechtshof te 's-Gravenhage) voordragen voor het waterschoutchap van Rotterdam. Op voorspraak werd dit een vriend van Prins Bernhard. Deze teleurstelling was zo groot, dat hij sindsdien republikeins dacht, ondanks zijn grote affectie tot Koningin Wilhelmina, die hij persoonlijk mocht bezoeken.

Na twee reizen gemaakt te hebben met de tanker Flandria van Van Ommeren, werd hem door deze rederij een kantoorbaan aangeboden. Zijn onafhankelijke aard verzette zich hier tegen en hij trad in dienst van de gemeente Rotterdam als Havenloods. Vanaf 1948 tot aan zijn functioneel ontslag in 1968 heeft hij dit werk voor zijn geliefde haven gedaan, werk waar hij de meeste voldoening aan had.

Zijn diensten werden door buitenlandse rederijen zeer gewaardeerd, hetgeen mag blijken uit de jaarlijkse uitnodiging van de Rederij Fred Olsen om met het cruiseschip de Black Prince een reis